

[Veistrup.]

mindre bemidlede. Det er Forbrugerne, som betaler disse Millioner, og af denne Forbrugsafgift tager man altsaa 2 Mill. Kr. for at hjælpe de daarligst stillede her i Landet. Det forekommer mig at være en Ordning, som man fra alle Sider burde hilse med Tilfredshed, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hauch: Naar jeg har bedt om Ordet under denne Forhandling, skyldes det, at jeg har erfaret, at det er en almindelig udbredt Opfattelse her paa Rigsdagen, at Landbrugets Organisationer, formentlig de i Landbruksraadet deltagende Organisationer, skulde have givet Tilslutning til Lovforslagets Enkeltheder, før det blev fremsat her paa Rigsdagen. Dette er en Misforstaaelse, og en Misforstaaelse, jeg gerne vil rette.

Jeg kan om denne Sag oplyse, at et af de Spørgsmaal, som man i Landbruksraadet straks fik en Henvendelse om i Tilknytning til Fremsettelsen af et nyt Lovforslag, var Bevarelsen af de 10 Øre som Tilskud til Stude. Der er visse Egne her i Landet, hvor dette Spørgsmaal spiller en meget fremtrædende Rolle, og man har gjort den Betragtning gældende, at det ikke alene vilde være naturligt, at man opretholdt det Tilskud, men man har argumenteret ud fra det Synspunkt, at dersom man fjernede disse 10 Øre eller nedsatte Beløbet, vilde det medføre, at man tvang de Egne af Landet, hvor man tidligere har drevet den Erhvervsvirksomhed at fede Stude, over til at holde Køer, og det kunde det samlede Samfund ikke være tjent med. Det Synspunkt, man her har gjort gældende, ikke mindst fra sønderjysk Side, men ogsaa fra andre Sider her i Landet, er principielt en Fastholden af de 10 Øre, men man har over for Spørgsmaalet om disse 10 Øre i Landbruksraadet gjort den Betragtning gældende, at i Stedet for en Nedsættelse, der formede sig som en Graduering ved Nedgang fra 10 Øre ned til noget mindre, maaske til slet ingenting, vilde man, naar der skulde foretages en Ændring her, hvad man beklagede, foretrække, at der blev sat et fast Beløb for hele den Tid, Loven gjaldt; derved er, saa vidt jeg forstaar, disse 6 Øre kommet frem.

Ganske de samme Betragtninger kan gøres gældende, naar Talen er om Fedekalve. Vi hørte ogsaa under Forhandlingerne her i Dag, at Fedekalvene og Studene blev stillet i samme Baas; de egner sig for

Resten ikke til at staa sammen, men det er en Sag for sig, og derfor er det givet, at man heller ikke paa dette Omraade er enig, idet Interesserne er saa forskellige; men naar man skulde søge at finde Vej ud, maatte man finde, at de 12 Kr. var en Vej, som var til at færdes paa.

Det, der har givet Anledning til den Misforstaaelse, som synes at herske paa Rigsdagen, at Landbrugets Organisationer skulde have givet Tilslutning til Lovforslaget, skyldes vistnok en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister i Folketinget, hvor han — Udtalelsen findes Sp. 256 — siger følgende som Fortsættelse af en lang Udredning:

„saa maa vi tage Forslaget, som det her er formet; det er det Resultat, de forskellige Organisationer kunde enes om.“ Den højtærede Landbrugsminister vil sikkert være den første til at erkende, at man ikke under disse Forhandlinger kunde enes om Lovforslagets Enkeltheder. Der var enkelte Forhold, som man var enig om, men hele Rækken af Forslag var man aldeles ikke enig om, og jeg synes, at hverken Landbrugsorganisationerne eller Ministeren er tjent med, at en Opfattelse, som ikke er rigtig, maaske faar et saadant Forspring, at det bliver vanskeligt at indhente den. I den Anledning har jeg fundet det rigtigst at gøre disse Bemærkninger ved Sagens Behandling her i Tinget.

M. C. Jensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at blande mig i Diskussionen om Lovforslaget i al Almindelighed, men jeg vil gerne gøre en Bemærkning til § 2, 2det Stykke, 2det Punktum, hvor der staar:

„Af Fonden udredes 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer.“

Da Lovforslaget blev fremsat her i Rigsdagen første Gang, ansøgte Fiskerierhvervet Ministeriet om, at der stillede indtil 300 000 Kr. til Raadighed til Fordeling af Fisk til trængende Personer, og jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, om Ministeren for Søfart og Fiskeri ikke har henvendt sig til Landbrugsministeren om dette Spørgsmaal. Sagen er simpelt hen den, at den Slagteafgift, der her foreslaas, og som gaar ind i en Fond, vil betyde en Fordyrelse af Oksekødet. At Rigsdagen har anset det for nødvendigt, at man lovgiver angaaende denne Gren af Landbrugsproduktionen, er jo givet, men naar nu Fiskerbefolkningen er stillet paa lignende Maade som Landbruget, ja maaske